

hun ikke leve. (*En Stemme:* Alderdomsforsørgelsen!) Der bliver sagt, at hun kan gaa til Alderdomsforsørgelsen. Den er desværre af en saadan Beskaffenhed mange Steder, at man ikke kan henvise Folk til den, fordi de ikke kunne leve af den. Jeg synes, denne Sag fortjener ogsaa at tages op til Overvejelse. Ligeledes er der Børneunderstøttelsen: 18—20 Kr. om Aaret til en Enke med Børn forekommer mig at være overordentlig tarveligt. Jeg vil tillade mig at henlede Regeringens og Rigsdagens Opmærksomhed paa denne vigtige Sag. Jeg tror, at man af alle Grunde bør se at forbedre disse Folks Kaar. Der er jo nedsat en Kommission vedrørende Statsbanedriften. I denne Kommission er desværre Arbejderne ikke repræsenterede ved nogen særlig Repræsentant, men selv om det ikke er Tilfældet, ere Medlemmerne naturligvis alle Venner af Arbejderne, og jeg vil derfor tillade mig at henvise disse forskellige Spørgsmaal til Kommissionens Overvejelse.

Under Betænkningens Nr. 17 staar en Sag, som har interesseret mig meget, og som jeg i flere Aar har paataalt her i Tinget. Den angaar Landpostbudene. Det har hidtil ikke kunnet lykkes at gennemføre nogen som helst Forbedring for dem. Hidtil er der talt for døde Øren, men endelig i Aar gaar det pludselig op for alle Partier, at her bør der gøres noget. Jeg tror, at naar vi alle rigtig tænke os om, vil det gaa op for alle Partier, at der bør gøres noget ogsaa for disse Banearbejdere, som have været tilsidesatte i saa mange Aar. Det er glædeligt at se den Enstemmighed, der har været om at forbedre Landpostbudenes Kaar, mellem alle Finansudvalgets politiske Afskygninger og hos Regeringen. Jeg tror nok, at hvis vi tænke os rigtig om, vil det gaa op for alle Partier i Rigsdagen, at vi maa stille os paa lignende Maade over for de talrige andre Funktionærer, Staten har i sin Tjeneste. Vi have 2,900 Landpostbude i Danmark, som skulle have en Forhøjelse, der andrager 340,000 Kr., en Forhøjelse af Timelønnen fra 19½ til 25 Øre. Men her er der en Ting at mærke, som jeg vil tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, nemlig at mange af disse Landpostbude skulle møde til Tjeneste en halv eller hel Time, før de gaa ud med deres Post. De skulle møde paa Stationerne eller Posthusene og være behjælpelige med at modtage og omdele Posten, inden de kunne gaa ud med den, og det forekommer mig, at den Tid, de maa møde paa Stationerne, før de

kunne gaa ud, ogsaa maa regnes for at være virkelig Arbejdstid. Det vil naturligvis have stor Betydning, om denne halve eller hele Time bliver regnet med. Tidligere er den ikke bleven regnet med, men jeg ser ikke nogen Grund til, at den bør fradrages, thi forlanger man, at disse Folk skulle møde, forekommer det mig ogsaa, at de maa have deres Betaling derfor. Jeg vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold. Jeg har tilladt mig at foranledige et Samraad med Hensyn til Telegrafbudene, men jeg vil ikke sige, jeg har haft noget Held med mig i den Henseende. Man har endnu ikke villet høre paa disse Folks Klager, skønt de ere lige saa berettigede som Landpostbudenes. De ere ogsaa alt for lavt lønnede, skønt de have en lang Arbejdstid, længere end Landpostbudene og næsten ingen Fritid. De have altsaa en lang Arbejdstid de søgne Dage, og de fleste maa ogsaa møde til Tjeneste om Søndagene. Jeg synes saaledes, der er al Grund til ogsaa at medtage disse Folk, det er imidlertid ikke sket i Aar, men jeg vil haabe, at det kan lykkes til næste Aar. Foruden Landpostbudene have vi ogsaa de saakaldte røde Postbude, de, der ere ansatte i Kjøbenhavn og i Købstæderne. Saa vidt jeg ved, have disse ogsaa henvendt sig til Regeringen med et Andragende om, at deres Lønninger maatte blive tagne op til Forhandling her i Tinget. Hvad disse røde Postbude navnlig ønske, er, at de kunne faa en Pension, idet de nu staa uden Forsørgelse paa deres gamle Dage. Jeg ved ikke, hvorvidt den højtærede Minister har forberedt denne Sag, og om der muligvis i denne Samling vil foreligge et Lovforslag derom for os. Er det ikke Tilfældet, vil jeg, som sagt, gerne henlede hans Opmærksomhed ogsaa paa dette Forhold, og jeg kan forsikre ham om, at der rundt omkring i Landet med Længsel ventes paa at høre noget om dette Spørgsmaal fra Ministerens Side.

Der er i Aar paa Finansloven blevet foreslaaet en Bevilling paa 500 Kr. til en Rigsdagsaarbog. Jeg haaber, at alle Rigsdagsmænd gerne ville stemme for denne Bevilling, fordi der herved kan leveres en overmaade nem lille Oversigt over Rigsdags-samlingen, saa at Rigsdagsmændene, saasnart Samlingen er forbi, og de skulle ud til Vælgerne for at aflægge Regnskab, samtidig dermed kunne medtage denne lille Bog fra Rigsdagens Bureau og altsaa kunne møde vel forsynede og udrustede over for deres Vælgere. Jeg vil anbefale denne lille